

[Poulsgaard]

ingen, i hvert fald i det parti, jeg tilhører, der kunne drømme om at sige, at vi ikke skulle have offentlige hospitaler, så ville man jo være en helt fuldstændig idiot. Selvfølgelig skal et land som Danmark have offentlige hospitaler, det er da helt sikkert, og de skal betales, hver en øre, af det offentlige; men der skal også være alternative tilbud. Dels ville der nok være mange, der ville komme herop, vi kunne få noget mere ekspertise, vi kunne lære noget mere. Men der er også sådan et tilfælde som den landmand fra Sønderjylland, der blev træt af at vente, og så foretrækker han at blive opereret på et privat hospital. Det synes jeg ikke man skal bebrejde folk.

Man kan bebrejde det sundhedsvæsen, vi har, at man skal vente i årevis for at få sådanne ganske banale ting som åreknuder og den slags behandlet. Fik vi private hospitaler, var der måske nogle, der ikke ville vente og så måske sløjfede Mallorcaturen, eller hvad ved jeg, og blev behandlet på et privat hospital. Det synes jeg de mennesker skulle have lov til at vælge, ligesom jeg ikke tror, SF og VS ville forbyde mig at købe mig et sæt gult tøj, hvis jeg godt kunne lide det.

I andre tilfælde har vi jo valgmuligheder, men når det gælder hospitaler, så er det kun det offentlige, der kan klare det. Konkurrencen, den er sund, også på hospitalsområdet.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg vil starte med at sige tak til de forskellige ordførere. Skal jeg nævne noget, der har været flertal for, hvis jeg skal være lidt positiv – og det vil regeringen jo gerne have man er – så er det, at der tilsyneladende ikke er nogen, der vil ødelægge det hospitalsvæsen, vi har i dag, og det er da meget rart.

Når så både ministeren og de borgerlige ordførere siger, at der ikke sker noget ved, at man får nogle private hospitaler forskellige steder, fordi de ganske givet vil være så små, at de ikke får den store betydning, så vil jeg gerne sige, at det kan man da ikke sige noget om på forhånd.

Da vi havde en anden minister for området, var kommunaludvalget på en tur til England for at se på private hospitaler, og vi så også på de offentlige hospitaler. En af de ting, som nok i hvert fald skar de fleste af os i øjnene, var, at man kunne se, hvorledes de

offentlige hospitaler var blevet udsultet, hvorimod standarden på de private hospitaler, altså hospitalerne for folk, som havde råd til selv at betale for deres operationer, eller hvad det var, var betydelig bedre. Det er jo noget, der siger sig selv, og den skræk kan man altid have for en borgerlig regering, som hylder moderniserings- og privatiseringstankerne, nemlig, at jo mere man skærer ned på den offentlige sektor og på hospitalerne, desto mere vil der være mulighed for, at de, der har penge, springer udenom og kommer over og bliver opererede i privathospitalet. Det er det, vi mener der er umoralsk, og som også det er sagt her, har det noget med ideologi at gøre. Det har det i allerhøjeste grad.

Nu har jeg selv som amtsrådsmedlem igennem 9 år været med til at diskutere sygehusplanlægning osv., og jeg mener, at de fleste har været interesseret i – i amterne i hvert fald – at man her styrer sygehussektoren. Det ville da være helt forkert, hvis man tog nogle af de mindre sygehuse, som man netop har set for øjeblikket bliver nedlagt. For at nævne et eksempel kan man tage Skælskør. Det ligger godt, det ligger i Vestsjælland, men tæt på et byområde som Næstved i Storstrøms amt, og her kunne man da godt gå hen og være med til at slå planlægningen i stykker, hvis man f.eks. tog sådan noget op som hofteoperationer, der nu har været nævnt adskillige gange. Hvis man får et privathospital, der begynder at lave disse operationer, slår det da den planlægning i stykker, som man har i amtskommunerne i forvejen, og hvad så? Skal man så til at fyre de læger, der er de forskellige steder, og skal man til at nedlægge de afdelinger?

Det giver i hvert fald nogle afbræk i en planlægning, som man fra folketingets side har bedt amtskommunerne om at lave, og som de prøver på at lave. At de så ikke kan gøre det, fordi pengemidlerne mangler mange steder, det er én ting, men at man nu også tager muligheden for planlægning væk fra dem, er da i hvert fald uhørt, synes jeg.

Jeg må indrømme, at jeg ikke forstår fru Dagmar Mørk Jensen i dette spørgsmål, for netop for de mindre sygehuse har de radikale, i hvert fald så vidt jeg er orienteret, i amtskommunerne sammen med venstrefløjnen eller dem til venstre for midten været med til